

عنوان مقاله:

تعیین جای پای بوم شناختی شهر اردبیل

محل انتشار:

سومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

ابراهیم فتائی - آدانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل، استادیار گروه مهندسی محیط زیست، اردبیل، ایران

حامد حسن پور کورنده - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، باشگاه پژوهشگران جوان، تنکابن، ایران

کرامت رضائی - آدانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل، دانش آموخته کارشناسی محیط زیست، اردبیل، ایران

اکرم اوجاقی - دبیر ناحیه 1 آموزش و پرورش اردبیل

خلاصه مقاله:

گسترش بی رویه شهرها و رشد جمعیت یکی از عوامل اصلی کاهش و از بین رفتن زیستگاه های طبیعی و تخریب محیط-زیست می باشد که مسأله فوق با نادیده گرفتن شاخص های توسعه پایدار تهدیدی جدی برای حیات شهرها بشمار می آید. وارد شدن موضوع توسعه پایدار در شهر نیاز به یک روش کمی برای قابل اندازه گیری شدن مفهوم پایداری و عملیاتی شدن ایده شهر پایدار دارد. بنابراین روشی به نام ردپای اکولوژیکی ارائه گردید. این شاخص یکی از روش های جدید در اندازه گیری مصرف منابع طبیعی توسط جمعیت هر ناحیه یا کشور و فشار وارده بر نظام اکولوژیک جهان است که راه حل های مناسبی برای مصرف بهینه و پایداری منابع و همچنین درک چگونگی بهره برداری از منابع درون کشورها و نظام جهانی ارائه می دهد. این مقاله از نظر ماهیت و روش دارای گرایش تحلیلی- کاربردی است و با استفاده از مطالعات اسنادی و میدانی به بررسی شهر اردبیل که در دو دهه اخیر گسترش کالبدی چشمگیری داشته پرداخته است. لذا ابتدا به ارزیابی محیط زیستی منطقه با استفاده از روش ردپای اکولوژیکی پرداخته شد و سهم هر نفر در هکتار تخمین زده شد و وسعت جای پای بوم-شناختی هر فرد تعیین گردید. جای پای بوم شناختی در شهر اردبیل برلبر با 26/0 بوده است که نزدیک میانگین کشوری می-باشد. نتایج این تحقیق نشان داد روش EF برای محاسبه جای پای بوم شناختی شهرها می تواند به عنوان روشی مناسبی برای برنامه ریزی های محیط زیست شهری مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

کلان شهرها، آثار محیط زیستی، توسعه پایدار، ردپای اکولوژیکی، اردبیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/240053>

